

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Cob/202/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118276456
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Zelenák
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:6118276456.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Zelenáka a členiek senátu JUDr. Marty Šašinkovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej, v právnej veci žalobcu Náhradné vozidlo, s.r.o., Závodská cesta 24/3911, 010 01 Žilina, IČO: 50 496 166, práv. zast. ADVOKÁTI Müller & Dikoš, s.r.o., Závodská cesta 24./3911, 010 01 Žilina, IČO: 36 864 455, proti žalovanému KOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group, Štefanovičova 4, 816 23 Bratislava, IČO: 00 585 441, práv. zast. advokátom JUDr. Felixom Neupauerom, Dvořákovo nábrežie 8/A, 811 02 Bratislava, IČO: 37 9284 22, o zaplatenie sumy 270,- EUR s prísl. a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/285/2018-164 zo dňa 2.10.2020 jednohlasne, takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/285/2018-164 zo dňa 2.10.2020 v napadnutom výroku II. mení tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 160,-EUR ,do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a vo zvyšku žalobu zamietá.

II. Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/285/2018-164 zo dňa 2.10.2020 v napadnutom výroku III. mení tak, že žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 100%.

III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 110,-EUR, vo zvyšnej časti žalobu žalobcu zamietol a žalovanému priznal proti žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 18,5%.

2. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa žalobou doručanou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 19.5.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia žalovanej istiny, titulom krátenia poisťného plnenia za prenájom náhradného motorového vozidla. Z vykonaných dôkazov mal súd za preukázané, že došlo k poisťnej udalosti v čase platnosti poisťnej zmluvy pre povinné zmluvné poistenie vozidla vinníka a poškodeným bolo motorové vozidlo Ford Fiesta, EČV: C., ktorého držiteľom v čase dopravnej nehody bola poškodená F. M., bytom XXX XX H. XX. K vzniku spôsobenej škody došlo prevádzkou motorového vozidla Deawoo Lanos, EČV: C., v danom čase povinne zmluvne poisteným u žalovaného. Žalovaný poskytol žalobcovi plnenie vo výške 360,- EUR namiesto uplatnených 630,- EUR, ktoré boli fakturované na základe zmluvy o nájme náhradného vozidla podľa FA 2018022 zo dňa 20.2.2018 vystavenej poškodenej na zaplatenie. Zo Zmluvy o nájme č. 16/2018 zo dňa 6.2.2018 mal súd za preukázané, že poškodená a žalobca uzatvorili zmluvu o nájme náhradného vozidla (Mercedes Benz) s denným nájomným 40,- EUR vrátane DPH, ktoré vozidlo podľa Protokolu o prenájme náhradného vozidla č. 16/2018 prevzala poškodená dňa 6.2.2018 a vrátila dňa 20.2.2018. Žalovaný poisťnú udalosť

likvidoval poskytnutím plnenia z PZP poistenia vinníka vo výške 360,- EUR, t.j. vo výške podľa neho primeraného nájomného 30,- EUR denne na 11 dní a nákladov na čistenie, prevzatie a pristavenie vozidla 30,- EUR. Sporné medzi stranami sporu bolo právo žalovaného znížiť poskytované plnenie o 270,- EUR.

3. Súd prvej inštancie konštatoval, že medzi stranami sporu bolo sporné platné postúpenie pohľadávky. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 20.2.2018 (ďalej aj ako „Zmluva“) bola však zrejماً identifikácia postupovaného práva, čo do právneho titulu. Zmluvné strany sú označené v záhlaví zmluvy o postúpení pohľadávky a Zmluva je uzatvorená v písomnej forme, obsahuje podpisy postupcu a postupníka. V obsahu dojednaní Zmluvy bola teda vyjadrená zrejماً a určitá vôľa postupcu a postupníka, a to vôľa postúpiť a nadobudnúť pohľadávku. Právny predchodca žalobcu (poškodená) uvedenou zmluvou postúpil na žalobcu svoju pohľadávku vo výške 630,- EUR aj s príslušenstvom a všetkým právami súvisiaci s touto pohľadávkou, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s poistnou udalosťou, ako nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov na nutné užívanie náhradného vozidla, a zmluvné strany svoje nároky navzájom započítavajú, t.j. dochádza k úhrade faktúry za prenájom náhradného vozidla. V zmluve je špecifikovaná pohľadávka (určitosť právneho úkonu) a je možné postúpenie aj budúcej pohľadávky a tiež je vymedzený predmet ako postúpenie nezaplatenej pohľadávky špecifikovanej v Zmluve spolu s jej príslušenstvom, a to z postupcu na postupníka a za podmienok stanovených v Zmluve. Vzhľadom na to, že je možné aj postúpenie budúcej pohľadávky, príp. aj pohľadávky spornej, postupovaná pohľadávka je špecifikovaná čo do okolností vzniku pohľadávky, výšky istiny ako aj vymedzenia príslušenstva. Predmetom postúpenia teda nebol záväzok, ako sa snažil žalovaný nesprávne interpretovať, ale pohľadávka z titulu nároku na náhradu škody voči vinníkovi, ktorý je povinný škodu nahradiť a je na tento účel poistený. Z vykonaných dôkazov, najmä z oznámenia o poistnom plnení mal súd za preukázané, že žalovaný žalobcovi poistné plnenie čiastočne poskytol na účely náhrady škody, čiastočne plnenie krátil, a to z dôvodov uvedených v oznámení o poistnom plnení. Nesporným bol fakt, že k poistnej udalosti došlo, žalovaný poistnú udalosť uznal a poistné plnenie na účely náhrady škody čiastočne plnil. Kauzálny nexus bol daný tým, že porušením pravidiel cestnej premávky došlo ku škode na motorovom vozidle poškodeného. Žalovaný tým, že čiastočne plnil z poistnej zmluvy poškodenému, uznal vznik poistnej udalosti a nároku na náhradu škody z PZP, sporná však zostala výška škody. Poškodenému vznikla skutočná škoda vo výške nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla v rozsahu nákladov nevyhnutných a účelných. Poškodený, resp. právny nástupca má nárok voči poisťovni, aby mu škodu z PZP vinníka nahradila, keďže je vinník na tento účel poistený, čiže poisťovňa je povinná škodu v uvedenej výške zaplatiť z PZP. Poškodený je oprávnený túto pohľadávku postúpiť na tretiu osobu, pričom bolo irelevantné, či sa jedná o prenajímateľa alebo inú osobu, spôsobilú nadobúdať práva a povinnosti. Z uvedeného vyplývalo, že poškodenému pohľadávka vznikla a túto platne postúpil na žalobcu. Súd teda posúdil námietky žalovaného týkajúce sa vecnej legitímácie a neplatnosti Zmluvy ako nedôvodné.

4. Súd prvej inštancie uviedol, že sporná bola účelnosť a nevyhnutnosť užívania motorového vozidla posledné 4 dni. Žalovaný 11 dní akceptoval. Keďže faktúra za opravu vozidla bola podľa skutkových tvrdení nesporných po dokončení opravy vystavená 15.2.2018, súd užívanie náhradného vozidla po tomto dátume z dôvodu čakania na krycí list považoval za neúčelné, nehospodárne, nakoľko poškodená už objektívne mohla užívať vlastné opravené motorové vozidlo a nemôže byť na škodu žalovanému, že opravca motorové vozidlo poškodenej nevydal, pretože práva a povinnosti medzi opravcom a poškodenou sa riadia medzi nimi uzatvorenou zmluvou o dielo, resp. zmluvou o oprave, súčasťou ktorej je aj dohoda o odovzdaní opraveného vozidla. Prípadné neposkytnutie súčinnosti poisťovne včas vystaviť krycí list nebol dôvodom na „ponechanie“ opraveného vozidla v servise s následkom predĺženia doby nájmu, čiže jednalo sa o jednostranné konanie opravcu, príp. dohodu medzi opravcom a poškodenou o nevydaní opraveného vozidla poškodenej, dôsledkom čoho bolo neúčelné trvanie nájmu. Z uvedeného vyplývalo, že súd prvej inštancie považoval za neúčelné užívanie náhradného vozidla od 16.2.2018 do 20.2.2018 (5 dní, t.j. odo dňa nasledujúce po ukončení opravy vozidla), žalovaný však neakceptoval iba 4 dni, ostatné uznal, to súd rešpektoval. Nedoručenie krycieho listu nebolo dôvodom na predĺžovanie doby nájmu a nevydanie opraveného motorového vozidla poškodenej. Z uvedeného dôvodu súd 4 dni neuznané žalovaným z dôvodu čakania na krycí list neakceptoval ako dôvod na trvanie nájmu náhradného motorového vozidla. Pokiaľ išlo o výšku denného nájomného, žalovaný nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých vyplývalo, že iba cena 30,- EUR je primeraná a 40,- EUR je neprimeraná. Keďže skutočná fakturovaná suma zodpovedajúca zmluve o nájme je 40,- EUR/deň, pričom jej primeranosť a obvyklosť vyplýva aj z ceníkov predložených žalobcom, žalovaný opak nepreukázal, súd žalobcovi

priznal nárok na nájomné v skutočnej zmluvnej výške, a to 40,- EUR denne s DPH, (ktorá suma bola v zmysle predložených cenníkov aj v danom čase a mieste cenou obvyklou, t.j. na úrovni okolo 40,- EUR) za 11 dní, t.j. 440,- EUR. Žalovaný uznal nárok vo výške 30,- EUR za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla, t.j. spolu bol povinný plniť žalovanému (440,- + 30,-) 470,- EUR, pričom zaplatil 360,- EUR, t.j. zostáva zaplatiť (470- 360) 110,- EUR, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 110,- EUR a vo zvyšnej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

5. Súd úroky z omeškania žalobcovi nepriznal. Uviedol, že keďže žalovaný poskytol žalovanému oznámenie o poistnom plnení zo dňa 7.3.2018 do 3 mesiacov od oznámenia poškodeného o škodovej udalosti (16.1.2017) a dokonca čiastočne plnil, nie je povinný platiť úroky z omeškania v zmysle žaloby, preto súd uplatňovaný nárok žalobcu na úroky z omeškania zamietol s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 6 a 8 zákona o PZP a rozsudok NS SR 3Cdo/145/2017 zo dňa 22.11.2018. To, že žalobca považoval odôvodnenie subjektívne za nedostatočné bolo pri posudzovaní nároku na úroky z omeškania v zmysle judikatúry NS SR irelevantné. K nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaný bol v konaní úspešný v rozsahu 59,26% istiny a žalobca 40,74% istiny, t.j. súd priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu rozdielu, t.j. 18,5%, a teda rozhodol podľa pomeru úspechu strán sporu v istine.

6. Proti II. a III. výroku rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) C.s.p. V odvolaní uviedol, že súd nesprávne ustálil moment zavŕšenia opravy, resp. vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov na opravu, resp. naň nedostatočne prihliadal, hoci práve ten priamo ovplyvňuje dobu prenájmu náhradného vozidla a dospel k nesprávnemu záveru, a to absencii príčinnej súvislosti medzi vznikom sporných nákladov a poškodením vozidla. V súvislosti s dopravnou nehodou ako škodovou udalosťou vznikol poškodenému nárok na náhradu škody na poškodenom vozidle, ako i nárok na náhradu nákladov na prenájom náhradného vozidla, pričom moment vybavenia prvého nároku priamo ovplyvňuje výšku nároku z titulu prenájmu náhradného vozidla. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla treba považovať dobu do vybavenia poistnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poistná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o PZP“), vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poistného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. Až poskytnutím peňažného plnenia, ktoré zo sféry vplyvu poisťovne prejde do sféry vplyvu poškodeného, resp. autoservisu je škoda na poškodenom vozidle reparovaná, pretože samotným vystavením faktúry za opravu poškodeného vozidla poškodený ešte nemá okamžitú možnosť vrátiť náhradné vozidlo. Po pripísaní plnenia na účet autoservisu, tento informoval poškodeného o možnosti prevzatia opraveného vozidla a až potom bola reparovaná možnosť užívania predmetu vlastníctva. Jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a pripísanie finančných prostriedkov, ak na ne vzniká oprávnenému nárok. Oprava vozidla je ukončená až poskytnutím plnenia druhej zmluvnej strany, v danom prípade z titulu náhrady škody žalovaným. Z listinných dôkazov predložených žalobcom vyplynulo, že poškodená si vyzdvihla opravené vozidlo po doručení krycieho listu poisťovňou - žalovaným, a to dňa 20.2.2018.

7. K omeškaniu žalovaného žalobca uviedol, že ukončenie prešetrovania poistnej udalosti žalovaného v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 zákona o PZP ho nezbujuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splnosť je stanovená v § 11 ods. 7 zákona o PZP po uplynutí 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, pričom poukázal napr. na názor vyslovený v rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 24.9.2020 sp. zn. 9Co/73/2020, resp. zo dňa 27.9.2019 sp. zn. 8Co/132/2019.

8. K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

9. Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací podľa § 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) nariadil vo veci pojednávanie v súlade s § 384 C.s.p. Po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, s dôvodmi odvolania žalobcu, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie je dôvodné.

10. Podľa § 388 C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 11 ods. 6, zák. č. 381/2001 Z.z. je poisťovateľ povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťné plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťného plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný,

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťné plnenie alebo poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie a výška poisťného plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

Podľa § 11 ods. 7, zák. č. 381/2001 Z.z. je poisťovateľ povinný poskytnúť poisťné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťného plnenia.

11. Rozsudok Okresného súdu Bratislava I č.k. 27Cb/285/2018-164 zo dňa 2.10.2020 vo výroku I., ktorým súd zaviazal žalovaného na zaplatenie 110,-EUR, nebol napadnutý odvolaním, preto v tejto časti rozsudok súdu prvej inštancie nadobudol právoplatnosť.

12. Odvolací súd na základe odvolania žalobcu posudzoval len zamietajúci výrok II. a súvisiaci výrok III. týkajúci sa nároku na náhradu trov konania.

13. Predmetom konania bola pohľadávka, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s poisťnou udalosťou, ako nárok na náhradu účelne vynaložených nákladov na nutné užívanie náhradného vozidla poškodenou. Medzi stranami nebolo sporné, že poškodené vozidlo bolo dané na opravu dňa 6.2.2018, bolo opravené dňa 15.2.2018 a poškodenej bolo vydané dňa 20.2.2018.

14. Súd prvej inštancie považoval za neúčelné užívanie náhradného vozidla od 16.2.2018 do 20.2.2018 (5 dní, t.j. odo dňa nasledujúce po ukončení opravy vozidla), žalovaný však neakceptoval iba 4 dni, ostatné uznal, to súd rešpektoval. Nedoručenie krycieho listu nebolo dôvodom na predlžovanie doby nájmu a nevydanie opraveného motorového vozidla poškodenej. Z uvedeného dôvodu súd 4 dni neuznané žalovaným, z dôvodu čakania na krycí list, neakceptoval ako dôvod na trvanie nájmu náhradného motorového vozidla. Pokiaľ išlo o výšku denného nájomného, žalovaný nepredložil žiadne dôkazy, z ktorých vyplývalo, že iba cena 30,- EUR je primeraná a 40,- EUR je neprimeraná. Keďže skutočná fakturovaná suma zodpovedajúca zmluve o nájme je 40,- EUR/deň, pričom jej primeranosť a obvyklosť vyplýva aj z cenníkov predložených žalobcom, žalovaný opak nepreukázal, súd žalobcovi priznal nárok na nájmné v skutočnej zmluvnej výške, a to 40,- EUR denne s DPH, (ktorá suma bola v zmysle predložených cenníkov aj v danom čase a mieste cenou obvyklou, t.j. na úrovni okolo 40,- EUR) za 11 dní, t.j. 440,- EUR. Žalovaný uznal nárok vo výške 30,- EUR za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla, t.j. spolu bol povinný plniť žalobcovi (440,- + 30,-) 470,- EUR, pričom zaplatil 360,- EUR, t.j. zostáva zaplatiť (470- 360) 110,- EUR, preto súd zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu 110,- EUR a vo zvyšnej časti žalobu zamietol ako nedôvodnú.

15. Za opodstatnenú dobu prenájmu náhradného vozidla je podľa názoru odvolacieho súdu potrebné považovať dobu do vybavenia poisťnej udalosti v rozsahu náhrady nákladov za opravu poškodeného vozidla, pričom táto poisťná udalosť je v zmysle § 11 ods. 6 a 7 zákona č. 381/2001 Z. z. vybavená skončením šetrenia, oznámením výšky poisťného plnenia poškodenému a poskytnutím plnenia v zákonom stanovenej lehote. V prípade opravy poškodeného vozidla autoservis po vykonaní opravy vydá vozidlo len až po zaplatení ceny opravy alebo je možné (v prípade platného PZP) požiadať poisťovňu o vydanie krycieho listu preukazujúceho „prísľub“ poisťovne, že opravu vozidla zaplatí. Uvedená obchodná zvyklosť autoservisov je odvolaciemu súdu známa z vlastnej činnosti. Poškodený v prípade platnej poisťnej zmluvy využije možnosť poskytnutia záruky poisťovne vo forme krycieho listu (nemožno

nútiť poškodeného, aby sám zaplatil cenu opravy a následne uplatnil nárok u poisťovne) je potrebné považovať za účelnú dobu nájmu náhradného vozidla od momentu, keď bolo vozidlo prijaté do opravy, až do momentu jeho vydania poškodenej, t.j. od 6.2.2018 do 20.2.2018, a to za predpokladu, že dobu nájmu úmyselne alebo z nedbanlivosti nepredĺžila poškodená svojim úmyselným konaním alebo nedbanlivosťou. Vzhľadom na uvedené považuje odvolací súd za účelné náklady súvisiace s nárokom na náhradu škody aj nájom náhradného vozidla od 6.2.2018 do 20.2.2018, t.j. 15 dní za cenu 40,-EUR za deň, ako aj náklady vo výške 30,- EUR za pristavenie, prevzatie a čistenie náhradného vozidla, t.j. spolu 630,-EUR. Žalovaný priznal žalobcovi náhradu v sume 360,-EUR. Súdom prvej inštancie bola priznaná pohľadávka v sume 110,-EUR. Odvolací súd vzhľadom na vykonané dokazovanie dospel k názoru, že pohľadávka žalobcu je dôvodná aj v sume 160,-EUR (630-360-110=160,-EUR). Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd v súlade s § 388 C.s.p. zmenil napadnutý rozsudok tak ako je uvedená vo výroku tohto rozsudku.

16. Čo sa týka uplatneného nároku na úroky z omeškania dospel odvolací súd k názoru, že ku dňu rozhodovania odvolacieho súdu, vzhľadom na nejednotný názor dovolacieho súdu a ústavného súdu v otázke dôvodnosti resp. neústavnosti nároku na úroky z omeškania v prípade omeškania poisťovne s plnením nároku na náhradu škody zo zákonného zmluvného poistenia dospel odvolací súd k názoru, že je nevyhnutné postupovať v súlade s platnou právnou úpravou § 11 ods. 6,7, zák. č. 381/2001 Z.z. a preto žalobcovi nárok na úroky z omeškania nepriznal a žalobu v tejto časti zamietol.

17. Vzhľadom na tú skutočnosť, že odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a priznal žalobcovi aj zvyšnú časť uplatneného nároku, v súlade s § 388 C.s.p. zmenil aj súvisiaci výrok napadnutého rozsudku v časti nároku na náhradu trov konania a to v súlade s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, C.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1, C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške priznanej náhrady trov konania rozhodne podľa ust. § 262 ods. 2, C.s.p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktorý vydá súdny úradník.

19. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 tretia veta zák. č. 757/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1, C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1, C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).